

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΨΥΧΗΣ (1)

Κατάθεση ψυχής της **Ελευθερίας Μπερνιδάκη**

Όχι για μας χωρίς εμάς!

Η πρόεδρος της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής για θέματα αναπηρίας μιλά στον «Αδέσμευτο»

ΣΕΛ 13

■ Της ΝΙΚΗΣ ΖΟΡΜΠΑ

Στα είκοσι πέντε μόλις τετραγωνικά του γραφείου της στριμώγνεται ελπίδες, όνειρα, στόχοι, φάκελοι με στοιβές χαρτιών και μια μηχανή Brail που είναι το δικό της παράθυρο στον κόσμο. Μπορεί να είναι τυφλή τα «τ' όμματα» - αποτέλεσμα ενός ατυχήματος στα τρία της χρόνια- σίγουρα όμως δεν είναι «τα τ' αυτά και τον τε νου».

Η βουλευτής Επικρατείας της Ν.Δ. και πρόεδρος της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής για Θέματα Αναπηρίας, Ελευθερία Μπερνιδάκη-Άλντους είναι, σύμφωνα και με μαρτυρίες συναδέλφων της, από τις πιο δραστήριες και εναγχείς πολιτικούς του Κοινοβουλίου. Ίσως γιατί οι αγώνες της για τους ανάπηρους ξεκίνησαν πολύ πριν την ακούσει σε μια ομιλία της ο πρωθυπουργός και αποφασίσει να την εντάξει στην τρίτη θέση του ψηφοδελτίου Επικρατείας. Από τότε που βιοπορίζεται ως καθηγήτρια Φιλολογίας κι έβγαζε πύρινο λόγοις με την προσδοκία ν' αποτελέσει εφελκτήριο δύναμης για όλους εκείνους που ταλαιπωρούνται από προβλήματα αναπηρίας.

Σήμερα μιλά στον «Α.Τ.» για τα καυτά ζητούμενα των λιγότερο τυχερών συμπολιτών μας.

• **Κυρία Μπερνιδάκη, πριν από λίγες μέρες οι αγώνες των Special Olympics έσβησαν 20 κεράκια. Να ευχηθούμε να τα χιλιάσουν;**

«Εύχομαι το παράδειγμά τους ν' ακολουθήσουν και άλλες μη κυβερνητικές οργανώσεις. Οι αγώνες των Special Olympics δίνουν την ευκαιρία σε πολλά παιδιά με αναπηρία να αναδείξουν τις ικανότητες και το ταλέντο τους μέσω του αθλητισμού. Τα παιδιά αυτά χρειάζονται τέτοιες διεξόδους για να αναπτύξουν την κοινωνικότητά τους και να παραμερίσουν τα όποια προβλήματα συνειστέονται η αναπηρία τους».

Να συνεχιστεί η προσπάθεια

• **Οι αγώνες σας ως προέδρου της Επιτροπής της Βουλής για θέματα αναπηρίας είναι διαρκείς κι αδιάλειπτοι. Δικαιώνονται όμως σε πρακτικό επίπεδο;**

«Είμαι ικανοποιημένη γιατί τα θέματα βρίσκονται πλέον στην πολιτική ατζέντα όλων των κομμάτων. Την ίδια στιγμή, η διάσταση της αναπηρίας συμπεριλαμβάνεται στο σχεδιασμό όλο και περισσότερο κυβερνητικών δράσεων. Πιστεύω πως μεγάλο ρόλο σ' αυτό έχει διαδραματίσει και η λειτουργία στη Βουλή Ειδικής Επιτροπής για τα Αναπηρικά Θέματα. Για πρώτη φορά καταγράφηκαν ορισμένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αφορούν άτομα με αναπηρία και διατυπώθηκαν συγκεκριμένες προτάσεις για την επίλυσή τους. Θεωρώ ότι η λειτουργία μόνιμης Επιτροπής για Θέματα Αναπηρίας στη Βουλή είναι απαραίτητη, ιδιαίτερα τη στιγμή που αυτά διαχρονικά στην αρμοδιότητα περισσότερων των 6 υπουργείων. Πρέπει να συνεχιστεί η προσπάθεια γιατί τα προβλήματα δεν λύθηκαν. Κάνουμε απλά μια αρχή».

• **Έχετε τονίσει πως στη συνείδηση μεγάλης μερίδας πολιτών, αναπηρία σημαίνει επαγγελματική ανικανότητα. Δεν έχουμε κάνει βήματα πρόδου σε αυτό τον τομέα;**

«Όχι για μας χωρίς εμάς»!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΕΡΝΙΔΑΚΗ - ΑΛΝΤΟΥΣ

Γιατί πρέπει μόνο οι αρτιμελείς να σχεδιάζουν πολιτικές για τους πολίτες με αναπηρία;

Γίνεται σημαντικό έργο από την κυβέρνηση, αλλά είναι γεγονός ότι παραμένουν πολλά προβλήματα που πρέπει να λυθούν

«Όλα τα πολιτικά κόμματα πρέπει, με συγκεκριμένα μέτρα, να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία στην πολιτική», επισφαιρίζει η Ελευθερία Μπερνιδάκη - Άλντους στη Νίκη Ζορμπά

«Οι συμπολίτες μας με αναπηρία αντιμετωπίζουν μεγάλες αρνητικές διακρίσεις στην αγορά εργασίας. Υπάρχουν, δυστυχώς, ακόμα απαράδεκτες προκαταλήψεις, που θεωρούν ότι... άνθρωπος με αναπηρία ίσον ανίκανος και αντιπαραγωγικός».

Όταν η νομοθεσία χρησιμοποιεί τον όρο «ανίκανος για κάθε εργασία» ως συνώνυμο του πολίτη με αναπηρία, η Πολιτεία υπομά και απαξιώνει το δικαίωμα στην εργασία. Όταν ο εργοδότης πιστεύει ότι ο άνθρωπος με αναπηρία είναι άχρηστος και ανίκανος, βάρος και μπελάς, πολύ απλά δεν θα τον εργοδοτήσει. Αν προσφέρει εργασία με τον ζόρι, χωρίς συγκεκριμένα μέτρα «θετικής δράσης» και χωρίς «εύλογες προσαρμογές» στον εργασιακό χώρο, στην καλύτερη περίπτωση διατηρεί στο μισθολόγιο έναν δυστυχισμένο που δεν μπορεί να αξιοποιήσει τις ικανότητές του και στη χειρότερη περίπτωση βρίσκει σύντομα δικαιολογίες για να τον απολύσει. Η συνειδητοποίηση αυτής της πραγματικότητας είναι προϋπόθεση για οποιαδήποτε αλλαγή προς την κατεύθυνση των ίσων ευκαιριών...

• **Μήπως, παρ' όλ' αυτά, συμπεριφορές ιδιαίτερης επικεικίας ή χαρακτηρισμοί όπως «άνθρωποι με ειδικές ικανότητες» καταλήγουν το ίδιο ρατσιστικές με τις συμπεριφορές που αφήνουν αυτούς τους ανθρώπους στο περιθώριο;**

«Η αλήθεια είναι ότι η άγνοια γύρω από τις ιδιαίτερες ανάγκες που έχει ένας συνάνθρωπός μας με αναπηρία δημιουργεί μεγάλα προβλήματα. Στην πραγματικότητα, η ανάρμωση συμπεριφορά απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους πληγώνει περισσότερο κι από την πιο βίαιη αναπηρία».

Για να κλείσουμε αυτές οι συμπεριφορές πρέπει ήδη το παιδί, ως μαθητής στο σχολείο,

να έρχεται σε επαφή με πτυχές της αναπηρίας, ώστε να μπορεί στο μέλλον να αποδεχτεί τη διαφορετικότητα του γείτονά του ή του συναδέλφου του στη δουλειά. Αυτό που θεωρώ πολύ σημαντικό να ακουστεί είναι πως είναι διαφορετικό να αναγνωρίζεις και να θαυμάζεις έναν άνθρωπο με αναπηρία επειδή έχει καταβάλει το διπλάσιο κόπο από έναν αρτιμελή π.χ. για να απουδάσει και είναι διαφορετικό να τον θαυμάζεις επειδή μπορεί -παράτι είναι τυφλός- να καλέσει έναν αριθμό από το κινητό του. Αυτό είναι μειωτικός θαυμασμός. Άρα ρατσισμός»...

Ειλικρινής συμπαράσταση

• **Τι χρειάζονται ουσιαστικά οι άνθρωποι με ιδιαίτερες ανάγκες; Πώς μπορεί αυτός που θέλει να βοηθήσει να διευκολύνει τη ζωή τους;**

«Αυτό που σίγουρα δεν έχουν ανάγκη είναι οι φιλανθρωπικές εκδηλώσεις κοσμικού χαρακτήρα, που οργανώνονται δήθεν για να τους βοηθήσουν. Οι άνθρωποι με αναπηρία χρειάζονται την ειλικρινή συμπαράσταση που μπορεί να εκφραστεί με απλές, καθημερινές πράξεις. Τα παρκιαριμένα αυτοκίνητα, τα σκουπίδια, τα εμπόρευμα των καταστημάτων, που κυριαρχούν στα περισσότερα πεζοδρόμια της χώρας μας, συνθέτουν ένα περιβάλλον απροσπέλαστο για τους αρτιμελείς πεζούς, πόσω μάλλον για τους αναπήρους!»

• **Η χώρα μας, όπως επισημόνατε, είναι αφιλόξενη σ' αυτούς τους ανθρώπους. Τι βήματα γίνονται ώστε να ανταρπεί το σκηνικό;**

«Γίνονται σημαντικές προσπάθειες τα τελευταία χρόνια από την Πολιτεία. Η ουσία

Εξώφυλλο από την έκθεση της Διακομματικής Επιτροπής για θέματα αναπηρίας που συντάχθηκε το 2006

είναι ότι τα αρμόδια υπουργεία πρέπει να κατανοήσουν ότι έχουν υποχρέωση να ενσωματώνουν τη διάσταση της αναπηρίας στον πυρήνα σχεδιασμού κάθε δημόσιου έργου. Η πεμπτοσία όμως του ζητήματος βρίσκεται στο εξής: Δεν μπορεί καμιά πολιτική να επιτύχει εάν δε συμμετέχουν οι ίδιοι οι πολίτες με αναπηρία στο σχεδιασμό της. Δεν θέλουμε να γίνονται πράγματα για εμάς χωρίς εμάς! Το ερώτημα που πρέπει ν' απαντηθεί απ' όλα τα κόμματα είναι συγκεκριμένο: Θέλουμε τελικά τα άτομα με αναπηρία στο προσκήνιο ή στο περιθώριο της πολιτικής; Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί πρέπει μόνο οι αρτιμελείς να σχεδιάζουν πολιτικές για τους πολίτες με αναπηρία. Θεωρώ ότι όλα τα πολιτικά κόμματα πρέπει με συγκεκριμένα μέτρα να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία και στην πολιτική».

Κοινωνική ενσωμάτωση

• **Τελικά, η σημερινή κυβέρνηση έχει ασχοληθεί σοβαρά με τις απαιτήσεις και τα προβλήματα αυτών των λιγότερο τυχερών πολιτών και με ποιους τρόπους;**

«Βασική προτεραιότητα της κυβέρνησης είναι η υλοποίηση πολιτικών που δεν θα προσβάλλουν τον πολίτη με αναπηρία, αλλά θα τον υποστηρίξουν ουσιαστικά στην προσπάθεια ενσωμάτωσής του στην κοινωνία. Γίνεται σημαντικό έργο. Προωθείται ήδη η εφαρμογή της Κάρτας Αναπηρίας, με την οποία επιχειρείται να καταγραφεί ο ακριβής αριθμός των πραγματικά αναπήρων και οι συγκεκριμένες ανάγκες του κάθε ατόμου χωριστά. Επίσης, προετοιμάζεται η αναθεώρηση του νόμου 2643/98, που αφορά στην επαγγελματική αποκατάσταση των ατόμων με αναπηρία, προς την κατεύθυνση της δημιουργίας απλούστερων και ταχύτερων διαδικασιών πρόσληψής τους».

Αξίζει επίσης να αναφέρω ότι ήδη μειώθηκε ο συντελεστής ΦΠΑ από 19% σε 9% σε πολλά τεχνολογικά βοηθήματα, τα οποία είναι απολύτως απαραίτητα για τη βελτίωση της ζωής των ατόμων με αναπηρία. Είναι γεγονός όμως ότι παραμένουν πολλά προβλήματα που πρέπει να λυθούν. Ιδιαίτερα σχετικά με την εκπαίδευση και την απασχόληση των ατόμων με αναπηρία. Ο Κώστας Καραμανλής γνωρίζει καλά ότι οι πολίτες με αναπηρία αποτελούν μια ευπαθή κοινωνική ομάδα της οποίας τα προβλήματα δεν μπορούν να περμιένουν. Το απέδειξε άλλωστε με την απόφασή του να συγκροτηθεί Διακομματική Επιτροπή στη Βουλή για τα θέματα αναπηρίας».